

Sírnak a hősök

Csak sírnak, sírnak az 56-os hősök,
Dühödt, könny-barázdált arcú ősök,
Torkukra kízó kiáltás fagy
Békén nem nyughatnak, bűnös, ki vagy?

Miért sírnak, miért szenvednek?
Ennyi vért miért vesztek?
Az idő meghozta, az orosz elvitte
Szabad madár nem járt többet a szirtre

De ezt hős apáink nem nyughatták
Rájuk pokol-kohók tüzet fújhatták
Nekik nem számított az sem, kitartottak
Fejeket harc nélkül rabigába nem hajtottak

Jött az október, máglya gyúlt a csillag körül
Ki ott melegedett, már most mind üdvözül
Mert jöttek ők, s a tüzet elfűjték a gépek
Elkergették, szétzilálták az egy-népet

De borítsunk fátylat rá, ne keseregjünk
Vitába egymással emiatt ne keveredjünk
Nem, nem magunktól estünk a meredélybe
De lesz bor, búza, bor a feledésre

Lesz bor, búza, bor, csendben feledjünk
Amit meg lehetett, mindent megtettünk
Nem bűnös az orosz, csak jött s tette a dolgát
Csak jött, és gyűjtött magának új szolgát

De a rabiga lehullott immáron 27 éve
Hát mit kezdett a szabadsággal nagy emberek vére?
Ez erre, az arra, harmadik amarra
"Gyere te is, míg lehet, hamar, ma"

Úgy szétszaladtak, mintha ütötték volna őket
Mintha visszajönne az orosz, és bármely pillanatban lőhet
De erről szó sincs, maguk választották üzött-maguk sorsát
Fesztelenül mind vágták és vágták édesanyjuk torkát

Sok elment, de az se jobb, melyik itt maradt
Beh, fáj kimondani, kisemberek népe lett a magyar
Csak a saját orráig néz, de addig se lát
Kétségbeejtő, itt már semmit, csak a csodát

Ahh, a csodát! A gyáva baromfi csak a saját földjén kapar
Hova lettetek nagy emberek? Hát hol van a nagy magyar?
Hol van az új Petőfi, Kossuth, Széchenyi?
Hol van az, kit a tettvágy belülről szétfeszít?

Van új, Petőfi húsz, Kossuth ötven, Széchenyi hetven
De ezek inkább bohócok, és nevetni most nincs kedvem
Szegény, árva kis hazánknak ki lesz az oltalom?
Ez a mi szabadságunk... szép lett, mondhatom.

Csak sírnak, sírnak az 56-os hősök,
Dühödt-könny barázdált arcú ősök,
Torkukra kízó kiáltás fagy
Békén nem nyughatnak, a bűnös te vagy!